Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ad quendã locũ haut longe arbdano fluuio
destruso in mare: cui septimania uocabulũ
est: fructuũ & arboribus obsitũ: solusq; fera
rum lustris frequentatũ: ibiq; qddã reppe
riens antrum: iuxta cui introitum fonticu
li unda pura scatebat: ita letus do grãs red
didit: ac si regii apparatu aulã reperisset.
Triennio q ibidem p salute totius ppli orando ma
nens: solis herbis & aqua uixit: excepto qd ei
dns ppauerat ceruã: satis habunde cerus
boris reficiendi lactis alimoniã sibi pbente.
Contigit q familiã regis flauii qui tunc tem
poris gothorũ monarchiã tenebat: pdicti loci
uicina uenandi gã intrare. Videntes autẽ
ceruam que di utrũ lacte pascebat: omnib;
alis corpore specieq; prestantiorem: discopu
latis canib; accontemptis aliis feris insecunt.
Que diuiuc illucq; diffugiens: magis magisq;
clamore latratuq; pmerẽt: ia uite diffidens.
ad alumni sui cfugit asilum. Appropinquans
igitur introitui speluncẽ: que rulis mugi
tib; cepit ascẽdere uiro quasi psidiũ pperantẽ
flagitare. At ille admirans quid preter soli
tum ita mugiret: foras egressus: canes deinde
uenatores audiuit. Ipsam quoq; ceruã
uidens lingua apto ore trahentem: crebrisq;
singultib; ilia pulsantem: cognita re flexis
genib; dim deprecatus e: ut qua sibi tribu